

6/8/12/24-8

Η Ντάλιαν Κάννον, μαζί με τον Γουόρρεν Μπίτμαν στην ταινία «Ο ουρανός μπορεί να περμειν».

Μέ γαλαξία ήθοποιών Ένα νέο σήριαλ «Ο αφέντης του παιχνιδιού»

Θανατώνταν σε σειρές σαν
«Ντάλας» - «Δυναστεία» -

Όσοι έχουν θαυμάσει ή γοητευθεί από τηλεοπτικές σειρές σαν την «Δυναστεία» και το «Ντάλας» μπορούν να είναι ήσυχοι ότι κάτι καλό και καινούργιο έχουν κιάλας έτοιμάσει στα αμερικανικά στούντιο τηλεόρασης. Πρόκειται για μία σειρά από τρία τηλεοπτικά φιλμ δύο - τριών ώρων με τον γενικό τίτλο «Ο αφέντης του παιχνιδιού», που, άναλογα από το πρόσωπο που είναι βασικό, παίρνουν και τόν επί μέρους τίτλο τους: «Τζέιμς Μάκ Γκρέυκορ», «Καίτη Μπλάγκουελ» και «Εύα και Αλεξάνδρα».

Ουσιαστικά, δηλαδή, πρόκειται για μία τριλογία που παρακολουθεί ένα μύθο για μερικές δεκαετίες - κι αυτή είναι η διαφορά και από την «Δυναστεία» και από το «Ντάλας». Οι όμοιότητες βρίσκονται στο ότι έχουμε να κάνουμε κι εδώ με μία δυναστεία πλούσιων και σκληρών ανθρώπων, μια οικογένεια που ξεκινάει από την περιπέτεια για να φτάσει στον πλούτο και τη δύναμη.

Στόν «Αφέντη του παιχνιδιού» παίρνουν διάσημοι ήθοποιοί και άλλοι νεότεροι σαν την Ντάλιαν Κάννον, τον Ντόναλντ Πλέζον, τον Άιαν Τσάρλεζον, τον Χάρρυ Χάμλιν, τον Τζόννυ Σέκκα και αέ έκτακτη εμφάνιση την Λέσλι Κάρνν. Στην πρώτη σειρά, το «Τζέιμς Μάκ Γκρέυκορ» τον βασικό ρόλο έρμηνεύει ο Άιαν Τσάρλεζον, στη δεύτερη το «Καίτη Μπλάγκουελ» η «Ντάλιαν Κάννον και στο τρίτο «Εύα και Αλεξάνδρα» η νέα ήθοποιός Λιάνα Λάνγκελντ που υποδύεται δυο διδυμες, δηλαδή σε διπλό ρόλο.

Η τριλογία αυτή, που βασίζεται σε μυθιστόρημα του Σίννετ Σέλντον, μάς ιστορεί τον άπιστο θρύλο και τους άγνες για επικρότηση και δύναμη μίος μεγάλης οικογένειας που έχει για ουσιαστική αρχηγό την Καίτη Μπλάγκουελ, μάς γυναίκα που δημιουργεί την δική της δυναστεία. Η υπόθεση των τριών ταινιών, που ήδη κυκλοφορούν σε βίντεο, καλύπτει μία περίοδο 100 ετών και, από άποψη χώρων, ξεκινάει από τα άδεια-μπαρτοχαι της Νοτίου Αφρικής, περνάει από τα δρομάκια του Παρισιού, από αξιοσημείωτα

Στις άλλες χώρες και στην Ελλάδα

Μέριμνα για τὰ μνημεία και τὰ ιστορικά κτίρια

Η έπιστήμη στην ύπηρεσία έπισκευής και συντήρησης

Μάλιστα συγκρίνει κανείς τη χώρα μας, στον τομέα αυτό, με άλλες χώρες. Εκεί θα λέγαμε πως υπάρχει μία ευαισθησία υπερβολική αλλά και αποδοτική.

Ένας πύργος στη Γερμανία

Σε μία έπαρκακή πόλη στη Γερμανία, υπάρχουν σε έπισκεψη - επί επιλή

Οι Μάρκεντ Βέρνερ, από είνον έπισκεψη της κατασκευής συντήρησης κτιρίου στη Γερμανία, έρμηνεύει μία μοναχία ανακατασκευάζει παραδοσκόκων οπτιών που θα έπισκεψηθούν.

μαρόκ - του Γιοχάνσεμπεργκ που χτίστηκε στις άρχες του 18ου αιώνα. Ο πύργος αυτός που έχει ιστορική όζία και χρειαζόταν έπισκεψη. Έτσι, από το 1980 ή άρμόδια ύπηρεσία του γερμανικού κράτους, άσχολήθηκε με το θέμα αυτό. Ας σημειωθεί, ότι ο πύργος δεν κινδύνευε με κατάρρευση, αλλά είχε άνάγκη έπισκεψών. Αμίσως, ουσήθηκε ειδικό αυνεργείο άρχιτεκτόνων, καλλιτεχνών και τεχνικών για να αναλάβουν το έργο. Στην παλιά κουζίνα του πύργου, δη-

μιουργήθηκε ένα πλήρες έργο-στήριο.

Η έργασία έγινε με άπόλυτα έπιστημονικό τρόπο και με την καλλιτεχνική έπιμέλεια που άπαιτείται. Έτσι, οι έπισκεψης των τοίχων, ή αυνητήρηση των τοιχογραφιών και των έπιπέλων, ή προσοχή στα κουφώματα, στα άδοπεδα, ή άκόμη στο διάφορα άπειροάβασμα - έργο έπιπέλων φασα

βαφές, άχι μόνο στα έβλινα μέρη, αλλά και στους τοίχους. Έπίσης, πούλυ μεγάλη προσοχή δόθηκε στα διακοσμικήτα στοιχεία του κτιρίου, που ήταν ες μεγάλο άριθμό και ιδιαίτερης άζίας.

Νά σημειωθεί ότι, πριν άρχισουν οι έργασίες, άργανώθηκαν ειδικά σεμινάριο για την πώρη ένημέρωση των ανθρώπων που θά έκαναν τις διάφορες έργασίες. Έπί κεφαλής όλης της προσπάθειας, ήταν ο μηχανικός Μάρεφντ Γκέρνερ, που έχει μεγάλη πείρα στον τομέα αυτό και πού πιστεύει, ότι για πολλά χρόνια θά άπαιτούνται έργασίες για την έπισκεψη και αυνητήρηση τέτοιων μνημείων στη χώρα.

Γιά έργασίες αυτού του είδους ύπάρχουν, όπως είπαμε, αυκτητημένες ομάδες έμπειρων έπιστημόνων και τεχνικών κι άκόμη χρησημοποιούνται όλα τα σύγχρονα μέσα της έπιστήμης και της τεχνολογίας. Σήμερα για τη συντήρηση των κτιρίων δεν άρκει ή γνώση των κλασικών μεθόδων και τεχνικών, αλλά ζήτηται ή θήθεσια ειδικών κλάδων όπως ή θερμογραφία, ή φωτογράμμετρία, ή ένδοσκοπία κλπ. Καταλαβαίνε, λοιπόν, κανείς πώσο σωστή δουλεία γίνεται και με πώσο σεβασμό όντισμεπίζεται το μνημείο ή το ιστορικό κτίριο.

Ένα παλιό κτίριο στην Λένινγκραντ

Στόν έπισκέπτη του Λένινγκραντ και της περιοχής του, έντύπωση προκαλεί ή άπό βάθρων έπισκεψη όνός παλαιού, θερνού, στο Παυλόφσκ, πού έγινε μετά τόν πόλεμο. Το τοακό αυτό παλιό που χρησημεύε σαν θέρετρο, είχε καταστραφεί από τούς βεοβαρδομώους του γερμανικού πυροβολικού, αςχόδν δολοκλήρωτικ. Οι Σοβιετικοί έπισήμονες και καλλιτέχνες, άγωνιστήκαν σκληρά και τόν ξενάκαναν όπως

ήταν.

Ο έπισκέπτης έχει την εύκαιρία να δεί τις φωτογραφίες του παλαιού καταστραμμένου, σε άπειριστικό σημείο, ή άκόμη να δεί σε ειδική αίθουσα ποιοι και πώς δούλεψον για να ξεανάγει αυτό τόν παλιό. Σήμερα τά πάντα έχουν γίνει όπως ήταν παλιά. Το κτίριο, ή έπιπέλωση, τά θείλια, τά μμπελέ, τά είδη καθημερινής χρησης, είναι άρτια και στη θέση τους. Έτσι πού να προκαλείται, πραγματικά ο θαυμασμός του έπισκέπτη. Οι Σοβιετικοί δέχνοντες με περηφάνεια τόν έπίτευγμα αυτό - και δικαίως. Και, θέβαια, έχει ιδιαίτερη σημασία τόν ότι τόν κτίριο για τήν κατασκευή τού όποιου άπαιτήθηκαν τόσο κόποι και άσφαλιός μεγάλη δαπάνη, είναι ένα τσαρκό παλιό.

Άσφαλώς αυτό πού αναφέρουμε είναι έλάττωμα τά πού πολλά κράτη για τήν αυνητήρηση ή την έπισκεψη των ιστορικών μνημείων και κτιρίων. Το πρόβλημα είναι τί κάνουμε εμείς, πού έχουμε μία πλούσιότατη κληρονομιά σε μνημεία, άπό τά άρχαία έλληνικά χρόνια, άπό τά ρωμικά, άλλά (ειδικά στη Θεσσαλονίκη) κι άπό τά χρόνια της βυζαντινής αυτοκρατορίας, χωρίς να μπορούμε να παραδώσει και τή νεότερη ιστορία μας.

Μέ κάθε καλή προαίρεση, αδυνατούμε να πιστέψουμε, ότι δεν μπορούσαν τά πράγματα να είναι καλύτερα όπ ή είναι. Δεν έβριουμε πώση σημασία έχει για τή ιστορία μας ή Πλάκα της Άθηνας, τα παραδείγματα, όπου, όπως φαίνεται ρίχονταν άρκετά κανούβια για να αυνητηθούν τά σπία της. Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι οι βυζαντινοί ναιοί της Θεσσαλονίκης, μοναδική στη έλληνική κράτος, έχουν περισσότερη και ιστορική και καλλιτεχνική όζία. Γιατί, λοιπόν, δεν γίνεται κάτι άστε, να έπισκευασθούν όσο γίνεται πού γρήγορα.

Τό πώσο σεβόμαστε τόν μνημείο και τή ιστορική κτίρια δέχνει τόν πολιτισμό τού σμερνού της Ελλάδας με πώσο αυγκεκριμένο τρόπο. Και δεν έβλαψτε να καταρτίστει τόν μετέο, αλλά καλό είναι να κάνουμε κάτι για τούς καλλιτεχνικούς θησaurus του διαβέουσ, όστε να έπισκευστούν και να διατηρηθούν.

Εβδομη τέχνη
Μερικές καινούργιες ταινίες
Σκηνοθέτες και ήθοποιοί

Συνεχίζεται ή παραγωγή νέων ταινιών σ' όλον τόν κόσμο, ταινιών πού οι πού πολλές θά περσούν και στην τηλεόραση και στα βίντεο.

Ένα από τά πού ένδιαφερόντα φιλμ τού τελευταίου καιρού φαίνεται να είναι μία φανταστική ιστορία με τόν τίτλο «Η γυναίκα άτέος» που έχει τήν μορφή μεσαιωνικού θρύλου, αλλά κριθεί μέσα τού πώλλες άλήθειες, καλώς ή κακώς, με πρωταγείτρια. Τοποθετημένο χρονικά στο πρώτο σάλονα μετά τόν 1.000 μ.Χ., τόν φιλμ άσφείλη για τή ιστορία ένός περιεργού μαυροφορεμένου ίπποτή πού κάτ κινυάει και πού έχει μαζί του ένα άγραίο αστό. Τό περίεργο είναι ότι, μόλις κινυάει, ό άτέος μεταμορφώνεται σε μιά ένμορφη γυναίκα. Ένώ ό ίππος γίνεται ένας λύκος πού κινυάει μαζί σ' τόν δάση.

Όπως καταλαβαίνε κανείς, ή φαντοσία τού σεναρίστα είναι μεγάλη και θυμίζει σε πώλα κάποιον τρανουλακικό παραμύθι. Οστόσο, ο σκηνοθέτης Ρίτσαρντ Νίκενερ υπνησίρει ότι δεν πρόκειται για παραμύθι, αλλά για μία άληθινή ιστορία, όφου πρόκειται για ιστορία έρωτος. Γιά τόν φιλμ αυτό χρησημοποιήσε όσν ήθοποιούς τόν νέο Ρουίτερ Χάουερ, στο ρόλο τού ίπποτή - λύκου, τήν Μισέλ Πράφρεν στον ρόλο της γυναίκα - άετου και τόν Μαθίου Μπρόντερικ. Γιά να γυρισθεί αυτή ή ταινία, πώλλη φαντασία και πώλλο θύκη κινηματογραφικά, καθώς περιγράφονται μη ρεαλιστικές καταστάσεις.

Μία ταινία μετά τήν Μαρλέν

Γιά τόν «Άγνωστο Τσάπλιν», γυρίζεται μία άλλη ταινία για μία βουρκή μορφή τού σινεμά, τόν «Μόρνευ». Σκηνοθέτης της ταινίας αυτής, πού αναφέρεται στην Μάρλεν Ντήτριχ, είναι ο ήθοποιός Μαξιμιλιαν Σέλλ, πού έζησε μία έδωδοση με τήν μεγάλη στάρ τού παρισιού της διαμερσια και της πήρε συννετευείες συνολικής διάρκειας 15 ώρων. Ας δειχθεί έπίσης, όμως, πώς ή Ντήτριχ δεν έμφανίζεται ποτέ στο φιλμ στην σμερνή της μορφή. Η ίδια άρνήθηκε να τήν φωτογραφήσουν λέγοντας «με έχουν κινηματογραφήσει και φωτογραφεί μεχρι θανάτου, σ' όλη μου τή ζωή». Στά 82 χρόνια της σήμερα, ή άλλατε καλλονή τού γερμανικού κινηματογράφου, πού δολέσθηκε όμως και στο Χόλλυγουντ, προτιμάει να άφψει στον κόσμο τήν

Τελείται κάθε χρόνο τέτοια εποχή Φεστιβάλ του Μπαιρόν

